

Nobel Ödüllü Gururumuz

Aziz Sançar

Merhaba,

Elinde bulunan bu kitabı, senin için özenle hazırladık.
Bu sayede **Aziz Sancar**'la tanışacak, hayatını ve başarı hikâyesini okuyarak geçmiş zamana yolculuk yapmış olacaksın.
Belki de kendine güzel bir arkadaş bulacaksın. Unutma! **Aziz Sancar** da bir zamanlar çocuktü.

Hayatı boyunca her insan gibi belirli zorluklarla karşılaştı.

Bu kitapta o da senin gibi ilkokul yaşında!

Sana kendi dilinden hayat hikâyesini anlatacak.

Bu bilgi dolu yolculuğa hazır mısın?

Hazırsan başlayalım.

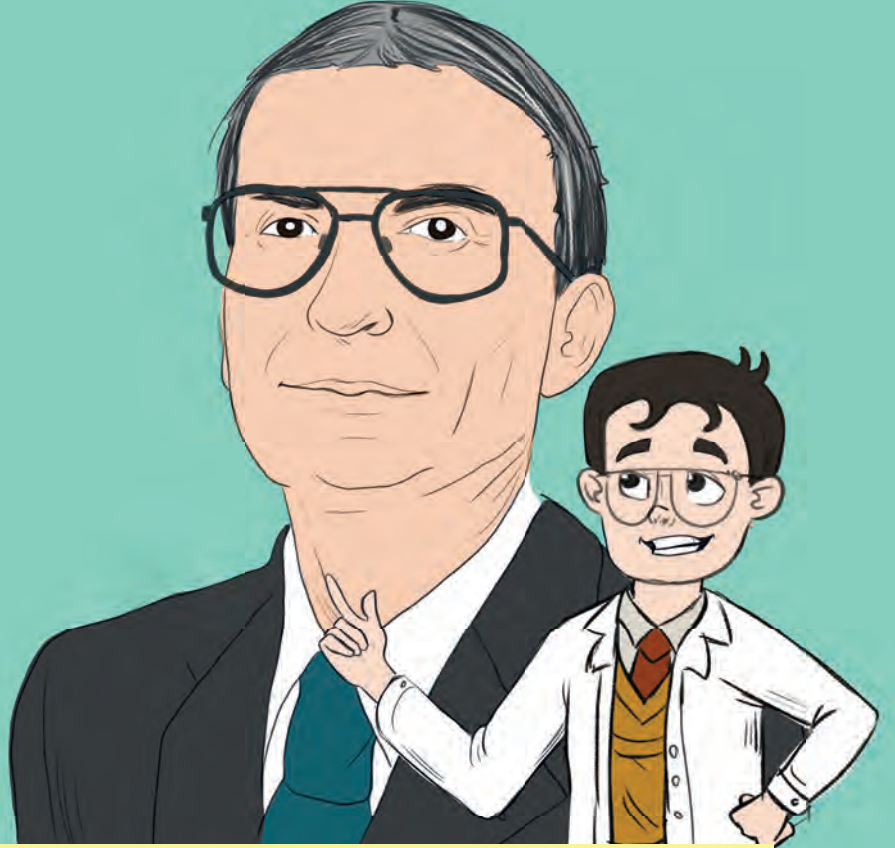
Erbin Soygür

4-12 Yaş Çocuk Gelişim Uzmanı

Ayşe Hale

1982 yılında Avusturya'da doğdu. Yıllar geçip yaş olsa da çocukluğunun ellerini hiç bırakmadı. Yayımlanan öykü ve hikâye kitaplarıyla çocuk edebiyatına katkıda bulunan yazarımız Tarih Yazan Çocuklar projesi için gecesini gündüzüne katarak çalıştı. Üsküdar'da yaşıyor. Kitapları, çocukları, denizi, tebessüm etmeyi, ailesini, Meryem ve Amine'nin annesi olmayı çok seviyor.

Arkadaşlar ben Aziz Sancar.
Nobel Kimya Ödülü alan ilk Türk bilim insanıyım.
415 bilimsel makalem, 33 kitabım var. Öğretmen, yazar, kimyacı ve
biyologum. Hayatımı bilime adadım ve bilimi hayatıma aktardım.
Hayat düşüncem: "Tüm insanlar eşittir. Kim daha çok çalışırsa
o daha başarılı olur."

Nobel Ödülü: İnsanlığa hizmet edenleri ödüllendirmek amacını taşıyan önemli bir ödül.
Makale: Herhangi bir konuda, bir görüşü, bir düşünceyi savunmak ve kanıtlamak için yazılan yazı.
Biyolog: Canlıları inceleyen bilim dalı olan biyoloji ile ilgilenen bilim insanı.

1946 sonbaharında Mardin'de doğdum.
Babam Abdülgani Bey tanıdığım en çalışkan insan,
annem Meryem Hanım gördüğüm
en zeki kadındı.

Çocukluğum, ceviz ağaçlarının tepelerinde ceviz toplayarak ve çobanlığını yaptığım keçilerin benden hızlı koşan yavrularını kovalamakla geçti. Bazen kaybolan keçileri saatlerce aramak zorunda kalabiliyordum. Meyvesini yediğimiz ağaçların gölgesinde oyun oynamaktan ve orada dinlenmekten büyük keyif alırdım.

İlkokulu Savur'da okudum. Okuma-yazma bilmeyen annem, kardeşlerimi ve beni: "Okumalısınız, büyük adam olmalısınız!" diye teşvik ederdi. Bu sayede biri general, biri binbaşı rütbesine sahip iki oğlu asker, biri mühendis, biri de bilim insanı oldu.

En önemlisi; çocuklarının hepsi çalışkan, cömert ve yaptığı iş ne olursa olsun en iyisini yapmaya çalışan örnek insanlar oldular. O zamanlar bugünkü imkânlar yoktu. Bir gaz lambasının ışığında tüm kardeşler birlikte ders çalışırdık.

Ağabeyimden kalan ayakkabımı sadece okula giderken giydim.
Bu sayede zamanı gelince aynı ayakkabıyı kardeşim de giyebilecekti.
Biz, sahip olduğumuz hiçbir şeyi israf etmedik arkadaşlar.
Siz de elinizdeki imkânları en iyi şekilde değerlendirin.

Ülkemiz,
o zamanlarda da
dünyanın en genç
nüfuslarından birine
sahipti. Rakibimiz
çoktu. Bu yüzden
çok çalışmalıydık.
Öyle de yaptık.
Çünkü çok büyük
hayallerimiz vardı.
Çabucak büyümeli
ve hayallerimizi
gerçekleştirmeliydik.

Her yıl sınıf birincisi oluyordum. Bunu zekâmdan çok, planlı bir çalışma ile başardığımı söyleyebilirim. Ancak, tek ilgim dersler değildi. Mardin'deki birçok erkek çocuğu gibi ben de futbol oynayarak büyüdüm. İlkokuldan itibaren okuduğum sınıflarda kale bana emanet edilirdi.

Zor toplara korkusuzca çıkardım. Birçok maçın sonunda omuzlarda taşındığımı hatırlarım. Çünkü maçı kazanmamızı sağlayan kritik kurtarışlarım olurdu. Savurspor ve Mezopotamyaspor'da oynadım. Hatta Millî Takım'ın 18 yaş altı bölgesel futbolcu seçmelerine davet edildim.

Lisede en sevdiğim dersler Fransızca, fizik ve kimyaydı.
Kimya öğretmenim, işini sevgiyle yapan değerli bir öğretmendi.
Öğrencilerine çok düşküdü. Benim ileride başarılı bir bilim insanı
olabileceğimi, üniversitede kimya bölümünü seçmemi öğütlerdi.

Bize her zaman ülkemize faydalı,
iyi insanlar olmamızı öğütleyen
öğretmenimizi çok severdik.

Mardin Lisesini birincilikle bitirip
birkaç arkadaşımınla birlikte İstanbul
Üniversitesi Tıp Fakültesine girdim.
Üniversiteyi de birincilikle bitirdim
ve yüksek lisans başvurumu yaptım.

Yüksek Lisans: Üniversite'den mezun olduktan
sonra yapılan akademik çalışmanın ilk aşaması.

Doktor olarak Mardin'de göreve başladım.
Doğduğum topraklarda bir yıldan fazla hizmet verdim.

1971’de Johns Hopkins Üniversitesinde Biyoloji Yüksek Lisans Programına kabul edildim. Burslu olarak Amerika’ya gittim. Çok zorlanıyor, istediğim değeri göremiyordum. Okulumda mutsuzdum. Üstelik arkadaşım da yoktu ve tüm param tükenmişti.

Burslu: Bir kimsenin öğrenim, araştırma masraflarının karşılanması.

Ayrıca, lisede yabancı dilim Fransızca olduğu için İngilizcem de yeterli gelmiyordu. Başarmak ve başaramamak, yan yana gezen iki arkadaşmış. Gördüm ki ikisini birbirinden ayıran; kıldan ince, kılıçtan keskin bir çizgiymiş.

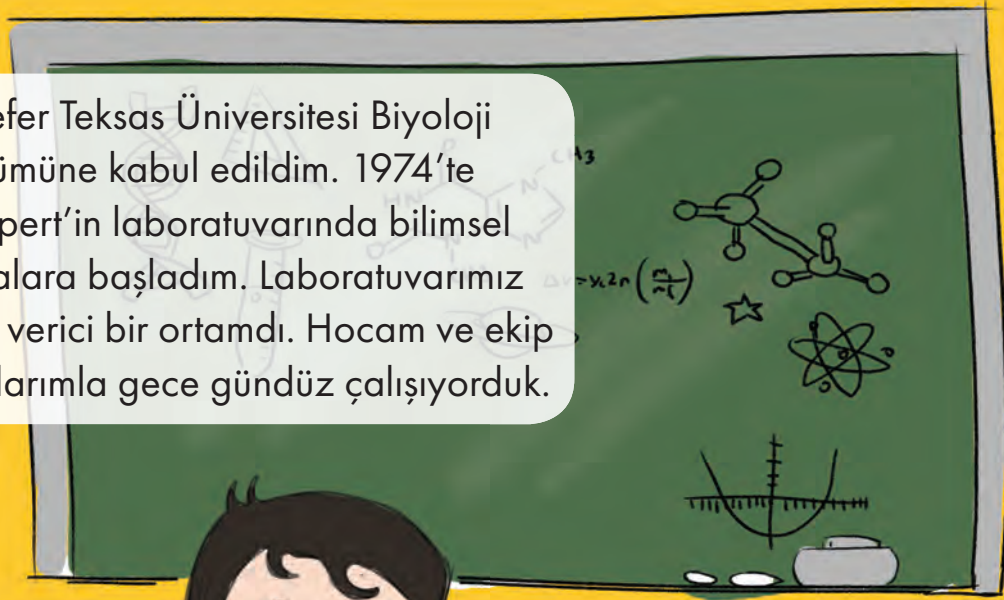

Tüm olanakları zorladıktan sonra kafamı toplamak için memleketime, Savur'a döndüm. Pes etmedim. 6 ay boyunca daha çok çalışıp İngilizcemi geliştirdim. Tekrar Amerika yolcusu oldum.

Bu sefer Teksas Üniversitesi Biyoloji Bölümüne kabul edildim. 1974'te Dr. Rupert'in laboratuvarında bilimsel çalışmalara başladım. Laboratuvarımız heyecan verici bir ortamdı. Hocam ve ekip arkadaşlarımla gece gündüz çalışıyorduk.

Laboratuvar: İlmî araştırma yapmak için gerekli cihaz ve malzemenin bulunduğu yer.

Param yeterli değildi. O yüzden okul binasında kalıyor, itfaiye hortumundan soğuk suyla duş alıyordum. Bir gün hocamız beni yanına çağırdı: "Okulda kalıyormuşsun, doğru mu?" dedi. "Evet." dedim, durumu anlattım. Ne tepki vereceğini merak ediyordum. Bana maddi ve manevi destek oldu, kalacak yer ayarladı.

Şartlar ne kadar zor olursa olsun
azimle çalışmamı, ileride bugünleri
hatırlayarak gülümseyeceğimi söyledi.

Onun bu iyiliğini hiçbir zaman unutmadım.
Nobel Ödülü aldığım gün, ilk olarak
Rupert hocama teşekkür ettim.
Değerini hiçbir şeyle ölçemeyeceğim
bir insandı.

Günde 18 saat çalışıyor, insan sağlığı için çok önemli araştırmalar yapıyordum. Hiçbir şey iki defa tesadüf etmez. Başarılarımı planlı çalışmaya borçluyum. Bilimsel çalışmalarını geliştirmek, yapılan bir çalışmayı daha da ileri taşımak her zaman büyük emek ister. Ben de çok çalıştım ve çalıştığım alanda uzmanlaştım.

Kanser hastalığı tedavisinde büyük buluşlar yaptım. Amerika Ulusal Bilimler Akademisine seçilen ilk Türk oldum. Sorumluluğum artmıştı. Bu büyük milleti daha iyi temsil etmek, hatta tanıtmak için elimden gelen her şeyi yapmalıydım.

Dönem başında, derslerine ilk defa girdiğim gruplarla tanışma toplantısı yapıyordum. Kendimden, Türk olduğumdan, Türklere, Türkiye'den, Osmanlı'dan, İbn-i Sîna'dan, Farabi'den ve bilime olan katkılarımızdan bahsediyordum. Çünkü Amerikalılar, Türkiye'yi ve Türkleri tanıımıyordu.

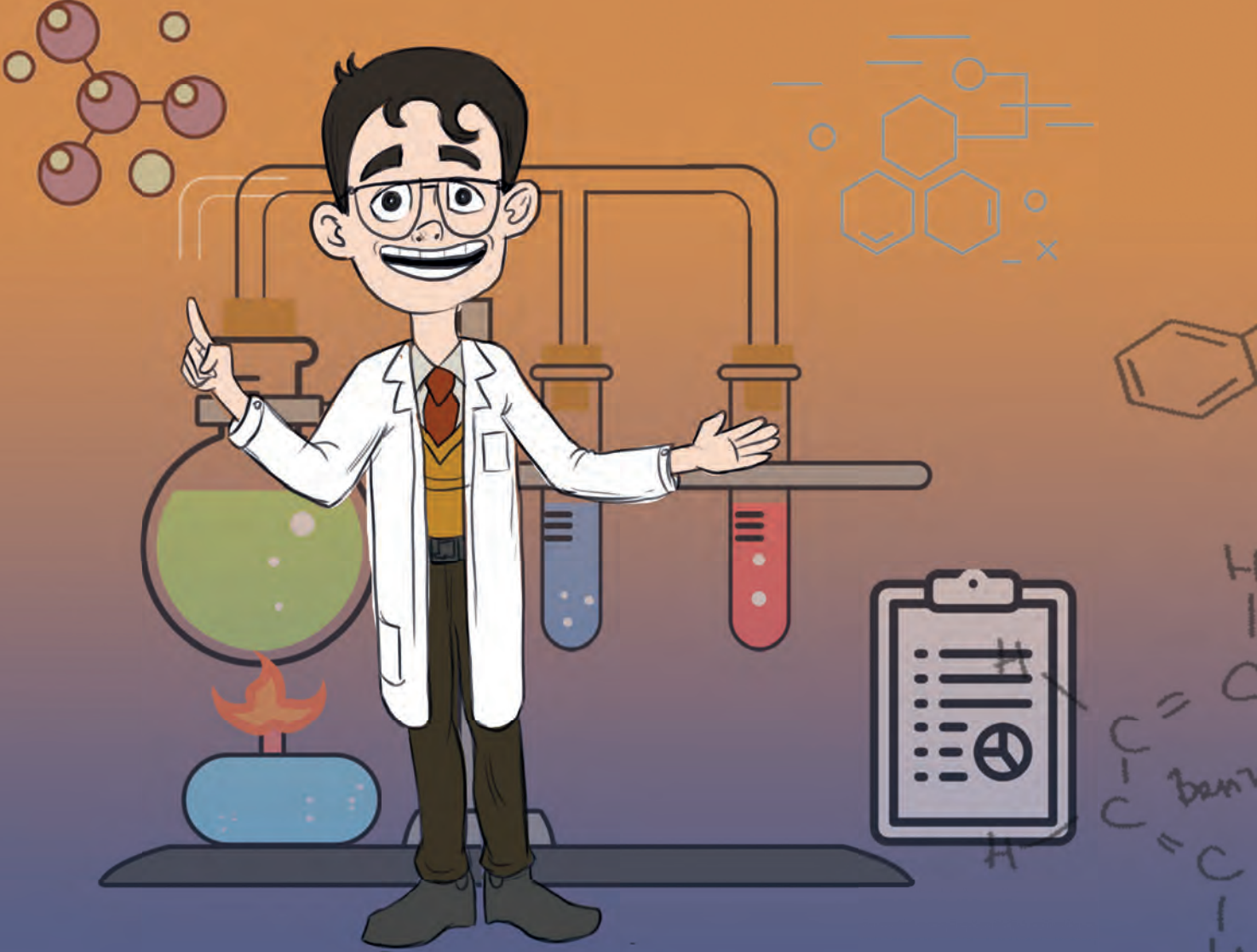

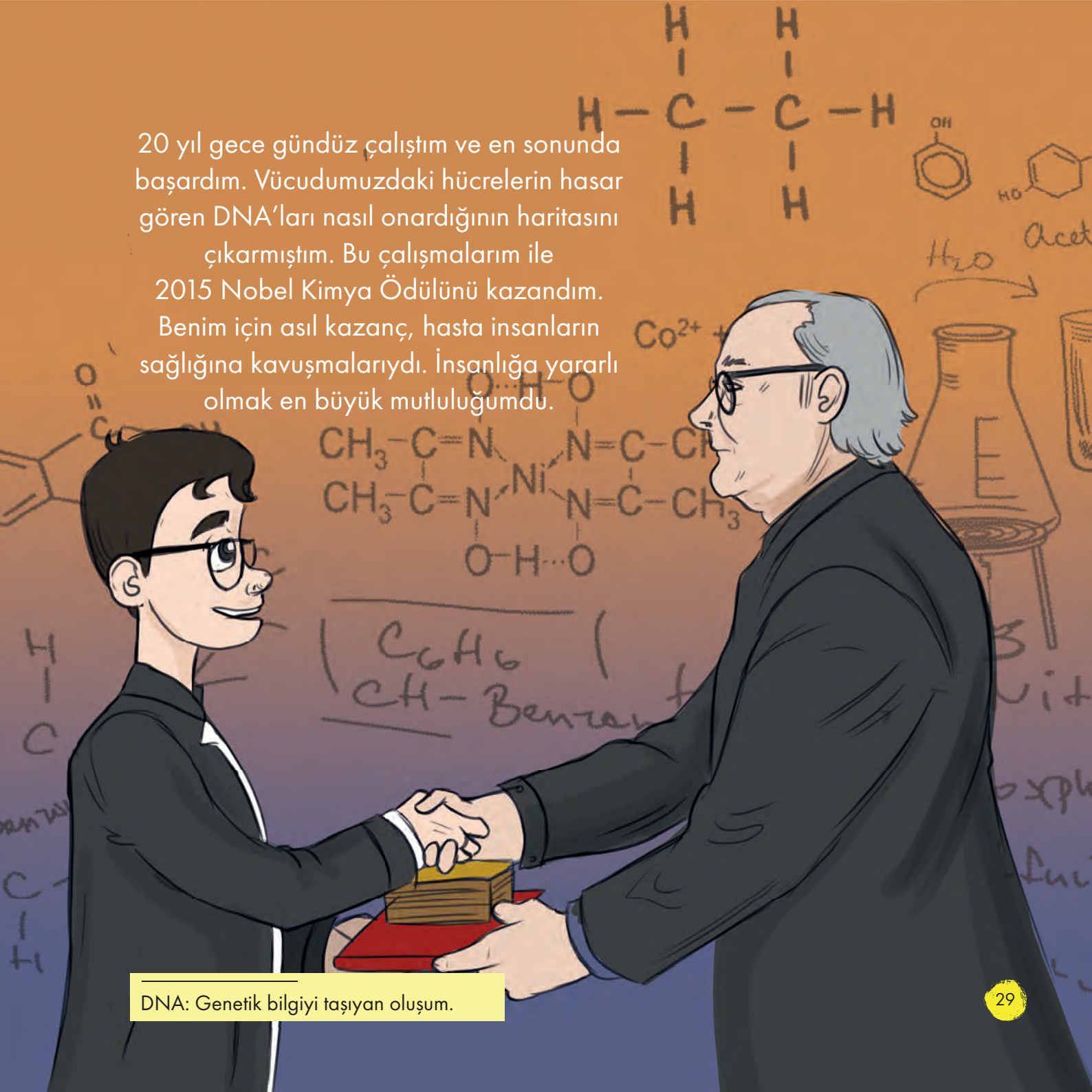
Benim gibi düşünen arkadaşlarımla ve eşimin katkılarıyla kasabada bir Türk Evi açtık. Hem Türkiye'yi tanıtmak hem de tıp eğitimi almak için Türkiye'den Amerika'ya gelen öğrencilere destek olmak adına bir de vakıf kurdum.

Kasaba: Köyle şehir arası yerleşim yeri, küçük şehir.
Vakıf: Bir hizmet ve fayda sağlamak adına kişilerin kendi isteğiyle bağışladıkları para ve mülklerle oluşan kuruluş.

İyilikten, karşılıksız iyilik yapmaktan daha lezzetli bir şey tatmadım.
Unutmayın arkadaşlar, iyilik bulaşıcıdır.

20 yıl gece gündüz çalıştım ve en sonunda başardım. Vücudumuzdaki hücrelerin hasar gören DNA'ları nasıl onardığının haritasını çıkarmıştım. Bu çalışmalarım ile 2015 Nobel Kimya Ödülünü kazandım. Benim için asıl kazanç, hasta insanların sağlığına kavuşmalarıydı. İnsanlığa yararlı olmak en büyük mutluluğumdur.

DNA: Genetik bilgiyi taşıyan oluşum.

Nobel plaketi ve belgesiyle birlikte tarafıma yüksek miktarda para ödülü de verildi. Bu para ile Türk Evi'mizi büyüttüm. Bu ev hepimizin. Amerika'ya gelirsiniz mutlaka ziyaret edin. Orada kendinizden birçok şey bulacaksınız.

Plaket: Bir kimseye hizmetine, başarısına karşılık olarak veya teşekkür etmek için verilen madeni bir levha.

Birden fazla ödüle lâayık görüldüm. Beni bu ödüle lâayık görenlere ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Ülkemin geleceği olan sizlere ışık olabilmek benim için en büyük mutluluk. Nobel bilim ödülünü de ülkem ve siz sevgili gençler için aldım. Bu sebeple ödülümü milletime ithaf ediyorum. Sizi çok seviyorum.

Merhaba Kitap Dostu

Bu kitapta senin de yerin var!

Kitabın kahramanı ile arkadaş olsaydın birlikte neler yapmak isterdin?

Birlikte neler yapabileceğinizi yazmaya ne dersin?

Kitabın kahramanı ve seni aynı resimde görmek de çok güzel olurdu.

Bir resim çalışması yapıp kahramanımızla buluşmaya ne dersin?

Yazı yazabilir, resim yapabilir, eserlerini; adın, soyadın, fotoğrafın,

sınıf ve okul bilgilerinle

www.tarihyazancocuklar.com

adresine gönderebilirsin.

Eserlerini isminle birlikte yayımlarız.

Haydi!

Dünya, hayal gücünle renklensin.

Tarih seninle devam etsin.